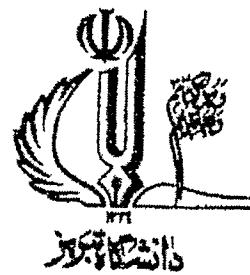

بسم الله الرحمن الرحيم

١٠٨١٩٩

۸۷/۱/۱۰ ۹۱ ۷۳
—
۸۷/۱/۲۳

دانشکده علوم طبیعی
گروه زیست‌شناسی

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته زیست‌شناسی
گرایش فیزیولوژی گیاهی

عنوان

شناسایی ترکیبات فرار آلی موجود در درمنه (*Artemisia*) با استفاده از روش
استخراجی SPME(solid-phase microextraction)

استادان راهنما

دکتر علی موافقی - دکتر جوانشیر جوزن

استاد مشاور

دکتر جسین ناظمیه

۱۳۸۷/۱/۲۵

پژوهشگر

سمانه تربتی

دانشگاه علوم پزشکی
تبریز

پاییز ۱۳۸۷

۱۰۸۱۹۹

٦٠٠
لقد يهم به

م در و مادر بزرگوارم
پ

و

بهمسر عہد بانخ

مشکر و قدردانی

به درگاه که بیاو علمنت پروردگار سپاس و ستایش می‌گذارم که ذات لایزالش از لیست و بی استدایش لایزال و جاودیان است. ربویت اقدس اور اسپاس و ستایش باو که به مادر معرفت و تکمیل شکر آموخت و آموخت که شهامت در برداشتن گاهانی که همیشه آرزویشان را داشتیم، تنها شیوه ابراز اعتماد به او است. آفریدگار را سپاس می‌گوییم که توفیق اتحام این پایان نامه را به این بنده تحریر از افانی داشت. وظیفه خود می‌دانم از تعامی بزرگوارانی که مراد انجام این پژوهش ساعدت و راهنمایی نموده اند شکر نمایم. ابتداء از استاد علم و اخلاقیم جانب آفای دکتر علی موافقی که براهمانی های ارزشمند خود مراد تدوین پایان نامه مسیمازیاری نمودند و اینجانب کل پیشرفت های علمی خود را در سال های اخیر بدین این بزرگوار می‌دانم، مشکر و قدردانی می‌نمایم. از استاد ارجمند جناب آفای پروفسور جوانشیر عوزن که برای انجام این پژوهش گام به گام مرا همراهی کرده و همواره از راهنمایی های ارزشمند ایشان در مراحل مختلف تدوین پایان نامه ام بره مند بودم، تقدیر و مشکر می‌نمایم. هچنین از بذل توجه و عنايت استاد مشاورم جناب آفای دکتر حسین ناطقی پاکستانی ارم. از استاد و اور ارجمند این پایان نامه جناب آفای دکتر غلام رضا دهخان که زحمت بازخوانی این پایان نامه را بذیر فتد و بایده با انظرات خود موجب پیارشدن آن شدند بسیار پاکستانی ارم. از کلید استادیگر و زیست دانشگاه تبریز که در مدت شش سال تحصیل در این دانشگاه از محضرشان کسب فیض نموده ام، پاکستانی ارم.

از کارمندان و کارکنان دانشگاه علوم طبیعی دانشگاه تبریز بذریه آقایان اکبر پور، قادری، جعفر پور و خانم گاهجباری، سمنادی و اجلالی مشکر می‌نمایم. از تعامی از کارمندان و کارکنان دانشگاه کروانگر افغانی که بروزه شیی تجزیه، آقایان ابراهیمی، نوروزی، سوروالدین، ملتحی، اسدی و بذریه خانم دکتر باهری که همواره بی اور و مشوقم بودند مشکر می‌نمایم. از دوستانم خانم های ابراهیمی، امیر آزاد، فرنگی، و سایر هم ورودی های سال ۱۳۸۵ که بخوبی مراد تهدید و تدوین این پایان نامه می‌یاری رسانند مشکر می‌نمایم.

از پروردگار عزیزم که هرچه دارم مدیون آنها می‌دانم، مشکر می‌نمایم و از درگاه خداوند منان براشان سلامتی و طول عمر خواستارم. از خواهران عزیزم، پسرده و سخنواره همسرم که همواره مشوق من بودند بسیار پاکستانی ارم و از خداوند متعال برای این عزیزان سلامتی و موقیت خواستارم. در نهایت از همسر هم بانم که همراه، یاریگر و مشوقم بودند بی نهایت پاکستانی ارم.

نام خانوادگی: تربتی	نام: سمانه
عنوان پایان نامه: شناسایی ترکیبات فرار آلی موجود در درمنه (<i>Artemisia</i>) با استفاده از روش استخراجی SPME(solid- phase microextraction)	استادان راهنما: دکتر علی موافقی - دکتر جوانشیر جوزن
استاد مشاور: دکتر حسین ناظمیه	دانشگاه: تبریز رشته: زیست شناسی - فیزیولوژی گیاهی تاریخ فارغ التحصیلی: ۸۷/۹/۴
دانشکده: علوم طبیعی تعداد صفحه: ۱۱۲	مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد کلید واژه ها: جنس درمنه <i>Artemisia</i> ، روش میکرو استخراج با فاز جامد، ترکیبات آلی فرار
چکیده	
<p>گیاه درمنه (<i>Artemisia</i>) از خانواده Asteraceae با حدود ۳۴ گونه در ایران از نظر ایجاد پوشش و تراکم وسیع یکی از مهم ترین جنس های گیاهی ایران به شمار می رود. اهمیت دارویی و اقتصادی این گیاهان، منجر به توجه روز افزون به ترکیبات شیمیایی موجود در گونه های مختلف جنس درمنه گردیده است.</p> <p>معمولاً "تاكتون در اغلب موارد، قبل از انجام روش های آنالیز مانند GC و GC/MS، از روش تعطیر با آب برای استخراج ترکیبات آلی از نمونه های گیاهی خشک و تر استفاده شده است. در این کار پژوهشی از روش استخراجی SPME به عنوان یک روش ساده، بدون نیاز به حلال و سریع برای استخراج ترکیبات فرار و نیمه فرار موجود در برگ ها و گل های دو گونه گیاهی <i>A. austriaca</i> و <i>A. fragrans</i> استفاده گردیده است.</p> <p>همچنین اثر برخی عوامل موثر در استخراج این ترکیبات، نظیر نوع فایبر، دما و زمان استخراج مورد بررسی قرار گرفته است. برای شناسایی ترکیبات فرار استخراج شده از دو گونه گیاهی مورد بررسی، از روش کروماتوگرافی گازی کوپل شده با اسپکترومتر جرمی (GC/MS) استفاده گردید.</p> <p>نتایج حاصل نشان داد که تشابه بسیار زیادی در بین ترکیبات فرار شناسایی شده از این دو گونه گیاهی، وجود دارد، ولی در این میان ترکیبات <i>α-thujone</i>, <i>carvone</i>, <i>cis-ocimene</i>, <i>menthe-1,4,8-triene</i>, <i>cisdihydrocarvone</i>, <i>methyl jasmone</i> و <i>cedrane</i> فقط در برگ های گونه <i>A. austriaca</i> حضور دارند. همچنین ترکیبات <i>eugenol</i>, <i>cis-jasmone</i> و <i>cedrol</i> فقط در گل های گونه <i>A. fragrans</i> و <i>cedrenol</i> و <i>α-cedrene</i>, <i>β-patchoulene</i>, <i>chrysanthenone</i>, <i>iso thujol</i>, <i>methyl iso valerate</i>, <i>p-menthan-2-one</i>, <i>verbenone</i>, <i>eucarvone</i> شناسایی شده اند.</p> <p>بنابراین این کار پژوهشی نشان داد که روش SPME یک روش استخراجی مناسب برای استخراج ترکیبات فرار رها شده از برگ ها و گل های گونه <i>Artemisia</i> می باشد. این تکنیک می تواند تصویر درستی از ترکیبات فرار منتشر شده توسط گیاهان در اختیار قرار دهد و کاربرد آن برای بررسی های بیوشیمیایی گوناگون در این زمینه توصیه می شود.</p>	

فهرست مطالب

صفحه

فصل اول: بررسی منابع (پایه‌های نظری و پیشینه پژوهش)

۱ ۱-۱- گیاه شناسی.....
۱ ۱-۱-۱- موقعیت رده‌بندی
۲ ۱-۲-۱- ویژگی‌های مورفو‌لوزیکی جنس <i>Artemisia</i>
۳ ۱-۲-۲- گونه‌های جنس <i>Artemisia</i> در ایران.....
۳ ۱-۳- ویژگی‌های اکولوژیکی و توزیع و پراکنش جنس <i>Artemisia</i>
۴ ۱-۴- کاریولوژی جنس <i>Artemisia</i>
۵ ۱-۵- کاربردهای جنس <i>Artemisia</i>
۶ ۱-۵-۱- ترکیبات فعال زیستی درمنه
۱۰ ۱-۶- ویژگی‌های گیاه‌شناسنخی گونه‌های مورد مطالعه.....
۱۴ ۱-۷- ترکیبات آلی فرار گیاهی
۱۶ ۱-۸- استخراج ترکیبات آلی فرار از گیاه
۲۵ ۱-۹- تجزیه دستگاهی
۲۸ ۱-۱۰- پیشینه پژوهش
۳۰ ۱-۱۱- هدف از کار پژوهشی حاضر

فصل دوم: مواد و روشها

۳۲ ۲-۱- نمونه‌های گیاهی.....
۳۲ ۲-۲- مواد شیمیایی مورد استفاده
۳۲ ۲-۳- دستگاه‌های مورد استفاده.....
۳۵ ۲-۴- کارهای عملی

فصل سوم: نتایج و بحث

۴۰ ۳-۱- بهینه سازی شرایط دمایی آون GC
۴۰ ۳-۲- انتخاب دمای مناسب دریچه تزریق
۴۲ ۳-۳- ارزیابی کارایی SPME به عنوان روش نمونه‌برداری و تزریق به دستگاه GC و GC/MS
۴۵ ۳-۴- انتخاب مناسب ترین فایبر SPME
۴۶ ۳-۵- بهینه‌سازی دمای استخراج
۴۹ ۳-۶- بهینه‌سازی زمان استخراج
۵۰ ۳-۷- تجزیه و شناسایی ترکیبات استخراج شده

۷۵ ۸-۳- مطالعه تاثیر خشک کردن نمونه‌های گیاهی در نوع و میزان ترکیبات آلی فرار
۸۴ ۹-۳- مقایسه ترکیبات آلی فرار رها شده از بخش‌های مختلف دو گونه گیاهی مورد مطالعه
۸۴ ۱۰-۳- مطالعه تاثیر روش استخراج در میزان حساسیت روش آنالیز به منظور تعیین اهمیت
۸۹ ۱۱-۳- آنالیز کمی
۹۴ ۱۲-۳- نقش فیزیولوژیکی برخی از ترکیبات شناسایی شده در دو گونه <i>A. austriaca</i> و <i>A. fragrans</i>

فصل چهارم: نتیجه گیری و پیشنهادات

۱۰۰ ۱-۴- نتیجه گیری مربوط به مباحث آنالیتیکی
۱۰۱ ۲-۴- نتیجه گیری مربوط به مباحث فیتوشیمیایی
۱۰۳ ۳-۴- پیشنهادات

۱۰۴

منابع

فهرست جداول

صفحه

فصل اول: بررسی منابع

۲	۱- تقسیم‌بندی جنس <i>Artemisia</i> به ۴ بخش بر اساس ساختار گل‌ها، ارائه شده توسط Besser
۶	۲- برخی ترکیبات فعال زیستی یافت شده در جنس درمنه

فصل دوم: مواد و روش‌ها

۳۸	۱- شرایط بهینه کروماتوگراف گازی
----	---------------------------------------

فصل سوم: نتایج و بحث

۴۰	۱-۳ برنامه‌های دمایی مختلف کروماتوگرافی گازی مورد ارزیابی برای جداسازی ترکیبات
۵۳	۲-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های برگ خشک شده گونه <i>A. fragrans</i>
۵۵	۳-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های برگ تر گونه <i>A. fragrans</i>
۵۷	۴-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های گل خشک گونه <i>A. fragrans</i>
۵۹	۵-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های گل تر گونه <i>A. fragrans</i>
۶۱	۶-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های گل خشک گونه <i>A. fragrans</i>
۶۳	۷-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های برگ خشک گونه <i>A. austriaca</i>
۶۵	۸-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های برگ تر گونه <i>A. austriaca</i>
۶۷	۹-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های گل خشک گونه <i>A. austriaca</i>
۶۹	۱۰-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های گل تر گونه <i>A. austriaca</i>
۷۱	۱۱-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های گل خشک گونه <i>A. austriaca</i>
۸۰	۱۲-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های برگ تر گونه <i>A. fragrans</i>
۸۱	۱۳-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های گل تر گونه <i>A. fragrans</i>
۸۲	۱۴-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های برگ تر گونه <i>A. austriaca</i>
۸۳	۱۵-۳ ترکیبات فرار آلی موجود در نمونه‌های گل تر گونه <i>A. austriaca</i>
۸۵	۱۶-۳ سطح زیر پیک مربوط به نمونه استاندارد camphor استخراج شده به روش
۸۷	۱۷-۳ سطح زیر پیک مربوط به نمونه 1,8-cineole استخراج شده به روش SPME
۸۸	۱۸-۳ سطح زیر پیک مربوط به نمونه استاندارد α -terpineol استخراج شده
۹۰	۱۹-۳ سطح زیر پیک مربوط به نمونه camphor استخراج شده به روش SPME
۹۱	۲۰-۳ سطح زیر پیک مربوط به نمونه 1,8-cineole استخراج شده به روش SPME
۹۲	۲۱-۳ سطح زیر پیک مربوط به نمونه α -terpineol استخراج شده به روش SPME
۹۳	۲۲-۳ نتایج حاصل از اندازه‌گیری ترکیبات camphor و 1,8-cineole

فهرست اشکال

صفحه

فیصله ۱۹۱: بررسی منابع (یا پلهای نظری و پیشینه پژوهش)

- ۱۱- گونه *A. fragrans* (a) : در طبیعت، (b) : گل آذین، (c) : نمونه هرباریومی، (d) : در فاز رویشی
 ۱۱- پراکنش گونه *A. fragrans* در ایران
 ۱۳- گونه *A. austriaca* (a) : در طبیعت، (b) : گل آذین، (c) : فاز رویشی در طبیعت، (d) : نمونه
 ۱۳- پراکنش گونه *A. austriaca* در ایران
 ۱۹- الف) نمایی از نحوه قرار گیری فایبر مغز مداد در فضای فوقانی نمونه گیاهی در روش SPME و
 ۲۰- شیوه‌های رایج استخراج به روش SPME الف) استخراج مستقیم ب) استخراج
 ۲۳- نمونه‌ای از سیستم closed- loop stripping
 ۲۴- طرح شماتیک a و b) سیستم مکش و c و d) سیستم دمش - مکش
 ۲۶- طرحی ساده از ساختار کلی یک دستگاه GC
 ۲۸- طرح شماتیکی از دستگاه کروماتوگراف گازی مزدوج با اسپکترومتری جرمی (GC/MS)

فصل دوم: مواد و روشها

- ۱-۲- دستگاه کروماتوگرافی گازی مدل GC - 15A ساخت کمپانی Shimadzu
 ۲-۱- کوره کویولیتی مدل CTF ساخت شرکت Bemaford انگلیس، ب) حمام آب گرم
 ۲-۲- دستگاه کروماتوگراف گازی / اسپکترومتر جرمی (GC/MS) ساخت کمپانی Agilent آمریکا
 ۲-۳- روش میکرو استخراج با فاز جامد از فضای فوقانی نمونه های گیاهی الف) نمایی از نحوه

فصل سوم: نتایج و بحث

- ۱-۳-۱- تاثیر دمای دریچه تزریق بر میزان واجذب سه ترکیب عمدۀ ۱,8-cineole، camphene و camphor

۲-۳-۲- تاثیر دمای دریچه تزریق بر میزان واجذب سه ترکیب عمدۀ ۱,8-cineole، camphene و camphor

۳-۳-۳- کروماتوگرام نمونه گل گونه *A. fragrans* در دو اشل مختلف

۴-۳-۴- کروماتوگرام نمونه گل گونه *A. austriaca* در دو اشل مختلف

۵-۳-۵- مقایسه کارایی سه نوع فایبر PA، PDMS و مغز مداد اصلاح شده در استخراج سه ترکیب عمدۀ موجود

۶-۳-۶- تغییرات راندمان استخراج ترکیبات فرار نمونه‌های برگ گونه *A. fragrans* به ازای

۷-۳-۷- تغییرات راندمان استخراج ترکیبات فرار نمونه‌های گل گونه *A. fragrans* به

۸-۳-۸- تغییرات راندمان استخراج ترکیبات فرار نمونه‌های برگ گونه *A. austriaca* به

۹-۳-۹- تغییرات راندمان استخراج ترکیبات فرار نمونه‌های گل گونه *A. austriaca* به

- ۴۹ ۳- تغییرات راندمان استخراج ترکیبات فرار نمونه‌های برگ و گل گونه *A. fragrans* به ازای
- ۵۰ ۱۱- تغییرات راندمان استخراج ترکیبات فرار نمونه‌های برگ و گل گونه *A. austriaca* به
- ۵۲ ۱۲- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در برگ‌های خشک شده گونه
- ۵۴ ۱۳- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در برگ‌های تر گونه
- ۵۶ ۱۴- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در گل‌های خشک گونه *A. fragrans*
- ۵۸ ۱۵- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در گل‌های تر گونه *A. fragrans*
- ۶۰ ۱۶- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در گل‌های خشک گونه *A. fragrans*
- ۶۲ ۱۷- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در برگ‌های خشک گونه *A. austriaca*
- ۶۴ ۱۸- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در برگ‌های تر گونه *A. austriaca*
- ۶۶ ۱۹- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در گل‌های خشک گونه *A. austriaca*
- ۶۸ ۲۰- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در گل‌های تر گونه *A. austriaca*
- ۷۰ ۲۱- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در گل‌های خشک گونه *A. austriaca*
- ۷۲ ۲۲- کروماتوگرام حاصل از تزریق محلول استاندارد GC ۱,8-cineole به دستگاه
- ۷۳ ۲۳- کروماتوگرام حاصل از تزریق محلول استاندارد camphor به دستگاه GC
- ۷۳ ۲۴- کروماتوگرام حاصل از تزریق محلول استاندارد α-terpineol به دستگاه GC
- ۷۴ ۲۵- کروماتوگرام : (a) مربوط به مواد استخراج شده به روش SPM^E از نمونه‌های گل گونه
- ۷۴ ۲۶- کروماتوگرام : (a) مربوط به مواد استخراج شده به روش SPM^E از نمونه‌های گل
- ۷۶ ۲۷- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در (a) برگ‌های خشک و (b) برگ‌های تر گونه
- ۷۷ ۲۸- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در (a) گل‌های خشک و (b) گل‌های تر گونه
- ۷۸ ۲۹- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در (a) برگ‌های خشک و (b) برگ‌های تر گونه
- ۷۹ ۳۰- کروماتوگرام مربوط به ترکیبات فرار شناسایی شده در (a) گل‌های خشک و (b) گل‌های تر گونه
- ۸۶ ۳۱- نمودار معیار گیری camphor (استخراج شده به روش SPME)
- ۸۶ ۳۲- نمودار معیار گیری camphor (مربوط به تزریق مستقیم از فضای فوقانی)
- ۸۷ ۳۳- نمودار معیار گیری 1,8-cineole (استخراج شده به روش SPME)
- ۸۸ ۳۴- نمودار معیار گیری 1,8-cineole (مربوط به تزریق مستقیم از فضای فوقانی)
- ۸۹ ۳۵- نمودار معیار گیری α-terpineol (استخراج شده به روش SPME)
- ۸۹ ۳۶- نمودار معیار گیری α-terpineol (مربوط به تزریق مستقیم از فضای فوقانی)
- ۹۴ ۳۷- مسیر اسید موالونیک
- ۹۵ ۳۸- طیف جرمی ترکیب camphor
- ۹۶ ۳۹- طیف جرمی ترکیب 1,8-cineole
- ۹۷ ۴۰- طیف جرمی ترکیب carvacrol

٩٧	٤١-٣ طیف جرمی ترکیب geraniol
٩٨	٤٢-٣ طیف جرمی ترکیب borneol
٩٨	٤٣-٣ طیف جرمی ترکیب eugenol
٩٩	٤٤-٣ طیف جرمی ترکیب caryophyllene

بررسی منابع

۱-۱- گیاه‌شناسی

۱-۱-۱- موقعیت رده‌بندی

کرانکوئیست (Cronquist, 1981) موقعیت این جنس را از نظر تاکسونومیکی به صورت ذیل مشخص کرده است:

Magnoliopsida	: (Class)
Asterales	: (Order)
Asteraceae	: (Family)
Anthemideae	: (Tribe)
Artemisia	: (Genus)

تیره آفتابگردان یا Asteraceae که ۱۰٪ گیاهان نهاندانه جهان را تشکیل می‌دهد، دارای حدود ۲۳۰۰۰ گونه می‌باشد (Bremer, 1994). یکی از مهمترین طایفه‌های این تیره، طایفه Anthemideae است که با حدود ۱۷۴۰ گونه، ۸٪ کل گونه‌های موجود در جهان و ۱۳٪ کل گونه‌های تیره Asteraceae را شامل می‌شود (Bremer, 1994; Heywood et al., 1977). در میان ۱۰۰ جنس متعلق به این طایفه، جنس *Artemisia* با حدود ۲۰۰-۵۰۰ گونه، بزرگ‌ترین جنس طایفه مذکور و تیره Asteraceae می‌باشد (Basher et al., 1997; Tan et al., 1998; Mucciarelli and Maffei, 2002)

اولین طبقه‌بندی برای این جنس توسط Besser در سال ۱۸۲۹ ارائه شد (Wright, 2002). در این طبقه‌بندی جنس *Artemisia* بر اساس تفاوت‌های ساختار گل به ۴ بخشی (section) تقسیم گردید (جدول ۱-۱). برخی از تاکسونومیست‌ها مانند Poljakov در سال ۱۹۶۱ با الحاق دو بخشه *Absinthium* و *Abortanum* زیرجنس *Artemisia* (subgenus) را تشکیل دادند که این زیرجنس جدید خود به سه بخش *Artemisia*، *Absinthium* و *Abortanum* تقسیم شده بود.

جدول ۱-۱- تقسیم‌بندی جنس *Artemisia* به ۴ بخش بر اساس ساختار گل‌ها، ارائه شده توسط Besser

Morphological characters	Section
1. Heads heterogamous, the marginal flowers pistillate	
2. Central flowers fertile, with normally developed achenes	
3. Receptacle not hairy	1. Abortanum
3. Receptacle long hairy	2. Absinthium
2. Central flowers sterile, their achenes aborted	3. Dracunculus
1. Heads homogamous, marginal flowers absent	4. Seriphidium

به این ترتیب جنس *Artemisia* به سه زیرجنس *Dracunculus* و *Abortanum* و *Seriphidium* تقسیم شد (Podlech and Rechinger, 1986). این در حالی است که پودلش (Wright, 2002) این فلور ایرانیکا، چهار زیرجنس *Absinthium*, *Abortanum*, *Dracunculus* و *Seriphidium* را به عنوان زیرجنس‌های جنس *Artemisia* معرفی می‌کند. طبق یکی از رده‌بندی‌های جدید که بر اساس فلاونوئیدهای موجود در سطح زیرجنس صورت گرفت، جنس *Artemisia* به سه زیرجنس *Seriphidium* و *Dracunculus* و *Artemisia* تقسیم می‌شود (Belenovskaja, 1996).

۱-۲- ویژگی‌های مورفولوژیکی جنس *Artemisia*

گیاهانی یک ساله، دوساله و یا چند ساله، علفی و یا نیمه‌چوبی، دارای کرک یا بدون کرک هستند. پوشش کرکی (اگر وجود داشته باشد) شامل کرکهای متنوع، دو شاخه‌ای، بندرت ستاره‌ای است. برگ‌ها متناوب، دارای تقسیمات شانه‌ای، یا بخش شانه‌ای عمیق و یا ۲ تا ۴ بار تقسیمات بخش شانه‌ای عمیق، به ندرت دارای پهنک کامل و یا در انتهای بریده‌اند. برگ‌های بن رست یا قاعده‌ای دمبرگ‌دار و برگ‌های ساقه‌ای تقریباً "غلب بدون دمبرگ" هستند. گل آذین خوش‌گرزن یا خوش-سبله‌ای شکل است. کپه‌ها معمولاً "متعدد، کوچک، به ندرت متوسط، استوانه‌ای، تخم مرغی و یا کروی شکل‌اند؛ برآکته‌های گریبان غالباً" همقد و به طور مشخص همپوش هستند. ردیف‌های

دروني آن غالباً "دارای حاشيه غشائي اند؛ نهنج تخت و يا محدب، بدون کرك و يا کركپوش است. گلها همگي لوله اي يا در کپه هاي هم جنس نرماده اند و لوله آنها در انتهای دارای پنج دندانه است. در کپه هاي ناهم جنس گلهاي حاشيه اي ماده داراي لوله نازك و نخى، به ندرت مورب و واجد دو دندانه اند. خامه اين گلها اغلب دراز و از جام خارج شده است. گلهاي مرکزی نرماده و زايا هستند و يا داراي تخدمان تحليل رفته و سترون هستند. فندقه ها (achenes) بدون کرك، قادر جقه (pappus) بوده و پهن و دراز و اغلب صاف هستند (قهرمان، ۱۳۷۳).

۱-۲- گونه هاي جنس *Artemisia* در ايران

بواسيه در فلور شرق تعداد گونه هاي درمنه را در ايران ۱۹ گونه ذكر کرده است و پارسا علاوه بر ۶۴ گونه هاي مذكور هفت گونه ديگر را ذكر کرده است (Parsa, 1943). پولدش در فلور ايرانيكا ۳۴ گونه را برای فلات ايران نام بده و مظفيان (۱۳۷۵) نيز تعداد گونه هاي اين جنس را در ايران گونه ذكر می کند که دو گونه آن شامل *A. melanolepis* و *A. kermanensis* بومي ايران هستند.

۱-۳- ويژگي هاي اکولوژيکي و توزيع و پراکنش جنس *Artemisia*

از ديدگاه اکولوژيک توزيع و پراکنش گياهان در محدوده هاي زمانی و شرایط زيشتي نتيجه استعداد و توانايي افزايش و گسترش آن در نواحی مختلف می باشد (به نقل از مير حاجي و همكاران، ۱۳۸۰). ۷۵٪ درصد از گونه هاي زير تيره Anthemideae به طور شاخص در نيمکره شمالی گستردۀ شده اند؛ طوريکه بسياري از گونه هاي آن در قسمت هاي مرکزی و جنوب غربی آسيا، نواحی غربی دريای مدiterانه و خاور دور تمرکز يافته اند.

جنس درمنه (*Artemisia*) به طور گستردۀ در نيمکره شمالی پراکنش دارد؛ به طوريکه بيش از ۴۰۰ گونه اين جنس در آسيا، اروپا و آمريکاي شمالی گسترش دارند و بسياري از جوامع استپي را به خود اختصاص داده اند و اين در حالی است که فقط ۱۰ تاکسا از اين جنس در نيمکره جنوبی ساكن هستند (Wright, 2002; Vetschera et al., 2003).

گونه‌های جنس *Artemisia* در ایران بسیار متنوع و دارای دامنه اکولوژیک نسبتاً "وسيع" هستند و از نظر ایجاد پوشش گیاهی در ایران بسیار با اهمیت می‌باشند. گونه‌های متنوع آن از پست‌ترین نقاط ایران تا ارتفاعات ۴۰۰۰ متری رویش دارند و در اغلب موارد جوامع یکدستی را ایجاد می‌کنند (آذرنیوند و همکاران، ۱۳۸۲). منطبق بر نقشه ریختار گیاهی ایران، ریختار درمنه-گون حدود ۶۰٪ گسترده ایران را در برگرفته است (ساعدي، ۱۳۸۳) و این جنس در کلیه مناطق رویشی کشور گسترده است، به طوریکه زوهاری در مطالعات خود درمنه را عنصر اصلی ایران و تورانی معرفی نموده است (Zohary, 1963).

به نظر می‌رسد که توزیع این جنس به شدت متاثر از شرایط محیطی است. برطبق بررسی‌ها این جنس خاک‌های زهکشی شده و موقعیت‌های آفتاب‌گیر و پرور را برای رشد ترجیح می‌دهد (Burnie et al., 2004). در بررسی عوامل محیطی موثر بر پراکنش جوامع درمنه مشخص شده است که پراکنش این گیاهان به مجموعه‌ای از خصوصیات خاک نظیر بافت، عمق، ظرفیت نگهداری آب و میزان رس خاک وابسته است (Jensen, 1989). خصوصیات شیمیایی خاک نظیر pH ، میزان کلسیم، نیتروژن، ماده آلی و فسفر هم با پوشش گیاهی مربوط به این جنس همبستگی معنی‌داری دارند. همچنین تاثیر عواملی نظیر ارتفاع از سطح دریا و همچنین شیب و حاصلخیزی خاک نیز در پراکنش این گیاهان به اثبات رسیده است (میر حاجی و همکاران، ۱۳۸۰؛ زارع، ۱۳۸۰؛ آذرنیوند و همکاران، ۱۳۸۲).

۱-۴- کاریولوژی جنس *Artemisia*

عدد کروموزومی پایه رایج در طایفه Anthemideae (n=9) می‌باشد ولی اعداد 13 و n=17 و n=8، 10، 11 و 12 می‌باشند. عدد کروموزومی پایه برای جنس درمنه 8 و n=9 است که سطح نیز گزارش شده است. عدد دیپلوبloid تا هگزاپلوبloid و برای عدد پایه 8 از دیپلوبloid تا پلوبloidی برای عدد پایه 9 از دیپلوبloid متفاوت است (Wright, 2002; Torrell et al., 2003). در واقع پلی‌پلوبloidی در سطح دودکاپلوبloid متفاوت است.

این جنس به طور گسترده اتفاق می‌افتد و می‌توان گفت که تعداد کروموزوم‌های دیپلولئید از ۱۴ تا ۱۱۰ متفاوت است (Heywood and Humphries, 1977).

۱-۵- کاربردهای جنس *Artemisia*

به معنای گیاه مقدس و نجات دهنده شهر از بیماری مهلك، تفاسیر جالبی از این گیاه *Artemisia* است که بر روی سکه‌های یادبود کشف شده از شهر سلینوس (Selinus) در سیسیل (Sicily) حک شده است (Wright, 2002). به هر حال گیاه درمنه از گذشته‌های دور به دلیل شیمی ترکیبات تشکیل دهنده آن از نقطه نظر طب سنتی و از این لحاظ که منبع بسی نظری از ترکیبات شیمیایی گیاهی است، مرکز توجه بوده است (Tan et al., 1998).

گونه‌های متفاوت درمنه از دوران گذشته در طب سنتی دارای اهمیت و مصارف گوناگون بوده و از آنها با نام‌های درمنه، افسنطین، یوشان، قیصوم و ترخون نام برده شده است و این نام‌ها امروزه نیز در اکثر مناطق متدائل است (مظفریان، ۱۳۷۵؛ ریبعی و همکاران، ۱۳۸۲). در طی تحقیقی که روی ۲۴۰ گونه از تیره Asteraceae جهت تعیین خواص دارویی آنها انجام شده، حدود ۸۴ ترکیب دارویی در گونه‌های مختلف *Artemisia* تشخیص داده شده است (Wright, 2002). تاکنون ترکیبات دارویی زیادی از گونه‌های مختلف درمنه استخراج شده و نشان داده شده است که این مواد فعال زیستی شامل ترکیبات ضد مalaria، ضد ویروس، ضد قارچ، ضد باکتری، ضد تب، آنژین، تومور، اسپاسم، هپاتیت، زخم و... می‌باشند (Tan et al., 1998).

۱-۵-۱- ترکیبات فعال زیستی درمنه

ترکیبات فعال زیستی متنوعی از گونه‌های مختلف جنس درمنه گزارش شده است که عامل ایجاد خواص مختلف دارویی در این گیاه می‌باشد. این ترکیبات شامل گروه‌های مونوتربنولید، سزکوئی-ترپنولید، استرول، کومارین، فلاونولید، استیلن، مشتقات ایزوپرنیلی اسید کوماریک، یک فنوکسی کروم، یک استوفنون گلیکوزید، ۷-توکوفرول، متیل جاسمونات و ... می‌باشند؛ که مثال‌هایی از این گروه‌های مولکولی در جدول ۱-۲ آورده شده است (Tan et al., 1998).

جدول ۱-۲- برخی ترکیبات فعال زیستی یافت شده در جنس درمنه

Biologically active substances

monoterpenoides	Hydroxycarvotagenon, sautolina alcohol, lavandulyl, santolinyl, thujone, terpinene, limonene
sesquiterpenoides	Artemisinin, arteether, artemisic acid, spathulenol, argabin, santonin, barrelin, yomogin, aursubin
flavonoides	Artemetin, cirsineol, arcapillin, fisetin, quercetin, acacetin, hispidolin
coumarins	Esculin, scopoletin, isofraxidin, scoparon, scopolin, isoscopoletin glucoside
sterols	Capillen
acetylenes	Capillarin, capillin
phenoxychromene	Capillarisin
phenylpropene	Methyleugenol
caffeoarylquinic acid	Chlorogenic acid, neochlorogenic acid

۱-۱-۵-۱- خواص آنتی مالاریایی

ترکیبات ضد مالاریایی یافت شده در این جنس به گروههای سزکوئی ترپن‌های، کومارین‌ها و پلی متوكسی فلاون‌ها تعلق دارند و اصلی‌ترین ترکیب در این میان artemisinin می‌باشد که مکانیسم آنتی مالاریایی این کلاس دارویی بر پایه الکیلاسیون پروتئین‌های خاصی موسوم به -malaria-specific proteins استوار است (Tan et al., 1998). البته برخی از فلانوئیدها نیز عامل فعالیت-های دفاعی ضعیف‌تری در برابر *Plasmodium falciparum* می‌باشند. از گونه‌های بسیار شاخصی که واجد خواص آنتی مالاریایی هستند، می‌توان به *A. annua* و *A. abortanum* اشاره کرد (Tan et al., 1998; Goel et al., 2007a)

۱-۱-۵-۲- خواص آنتی توموری

ترکیبات آنتی توموری شاخص در جنس درمنه، مونوتربین‌ها، سزکوئی ترپن‌ها و ترکیبات فنولی را شامل می‌شوند. ترکیباتی نظیر artemisinin و برخی از آنالوگ‌های آن علی‌رغم داشتن خواص آنتی مالاریایی، دارای نقش آنتی توموری نیز می‌باشند (Efferth, 2007). البته بررسی‌های بیشتری برای کشف مکانیسم عملکرد این ترکیبات لازم است. ترکیب capillarisin تنها فنوکسی کرومین یافت شده در این جنس نیز دارای خواص آنتی توموری می‌باشد (Jiang et al., 1992). خواص آنتی توموری تاکنون از گونه‌های *A. myriantha* (Agari et al., 1995) *A. argyi* *A. annua* (Chemesova et al., 1987) *A. xanthochroa* *sieversiana* گزارش شده است.

۱-۱-۵-۳- خواص ضد ویروسی، ضد باکتریایی و ضد قارچی

ترکیبات آنتی ویروس یافت شده از جنس درمنه متعلق به گروه استرول‌ها و استیلن‌های گیاهی می‌باشند. البته مشخص شده است که برخی از فلانوئیدها مانند fisetin و quercetin از همانندسازی ویروس HIV جلوگیری به عمل می‌آورند (Wu et al., 2001). همچنین این جنس، از گذشته‌های دور برای درمان برخی بیماری‌های شایع ویروسی نظیر آنفولانزا مصرف می‌شده است.

ترکیبات شاخص آنتیباکتریایی مربوط به این جنس در گروه ترکیبات مونو ترپنی، فلاونوئیدی و سزکوئی ترپن لاکتونها جای می‌گیرند. یکی از داروهای شناخته شده α -santonin ترکیباتی نظیر artemisinin و artemisitic acid نیز این نوع فعالیت را از خود نشان می‌دهند. خواص آنتیباکتریایی تاکتون در مورد گونه‌های *A. giraldii* و *A. borealis* و *A. pacifica* و *A. cina* گزارش شده است (Zheng et al., 1995; Tan et al., 1998)

ترکیبات ضدقارچی یافت شده به فلاونوئیدها، پلیاستیلنها و سزکوئی ترپنها تعلق دارند. به عنوان مثال ترکیبات فرار موجود در گونه *A. princes* از رشد گونه‌های قارچی *Aspergillus nidulans*، *Pleurotus ostreatus* و *Fusarium solani* ممانعت به عمل می‌آورد (Wright, 2002)؛ همچنین اسانس *A. herba-alba* و *Penicillium italicum*، *Aspergillus nigra* از تولید مثل غیرجنسی *Zygorrhyncus sp.* جلوگیری می‌کند. به نظر می‌رسد که استیلاسیون گروه‌های هیدروکسیل می‌تواند عامل فعالیت ضدقارچی باشد (Wang et al., 1990).

۱-۵-۱-۴- خواص ضد التهاب، ضد تب و انعقاد آوری

به نظر می‌رسد ترکیباتی نظیر کومارین‌ها، سزکوئی ترپن لاکتونها و اسانس برخی از گونه‌های این جنس مسئول ایجاد خواص ضد التهابی (Anti-inflammation) و برخی از سزکوئی ترپن‌ها مانند arsubin و *santonin* دارای خواص ضد تب (Anti-pyretic) و نیز انعقاد‌آور (antihemorrhagic) هستند. گونه‌های *A. pontica* و *A. macrocephala* (Kim et al., 1992) و *A. apiacea* و *A. annua* (Park et al., 1994 a, b) و *A. princes* (Sharatikov et al., 1986) و *sieversiana* دارای خواص مذکور می‌باشند. (Guo et al., 2004) *capillaries*